

KBr

Flama'26

KBr Flama'26

Dates: Del 1 d'octubre de 2026 al 17 de gener de 2027

Adreça: KBr Fundación Mapfre

Avinguda del Litoral, núm. 30, 08005 Barcelona

Col·laboren: EASD Serra i Abella, Elisava-Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona, Idep Barcelona, IEFC

Comunicació Fundación Mapfre
Alejandra Fernández Martínez
690049112
alejandra@fundacionmapfre.org

L'EXPOSICIÓ

El projecte anual *KBr Flama* va néixer l'any 2021 com a expressió del compromís de Fundació Mapfre amb l'impuls a les noves generacions de fotògrafs i fotògrafes que inicien la seva trajectòria professional un cop finalitzada la seva formació acadèmica. Desenvolupat en col·laboració amb EASD Serra i Abella, Elisava – Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona, Idep Barcelona i IEFC, el projecte posa en diàleg quatre institucions acadèmiques de referència en l'ensenyança de la fotografia a Barcelona i ofereix un espai de visibilitat a una selecció d'artistes formats en aquestes mateixes institucions.

En la seva sisena edició, *KBr Flama '26* presenta els treballs de **Sara Bravo** (Girona, 1999), **Elena Bulet i Llopis** (Barcelona, 1997), **Meghan Mathews** (Winston-Salem, Carolina del Nord, 1995) i **Luca Gaetano Pira** (Mòdena, 1987), amb l'acompanyament curatorial de **Carolina Ciuti**.

Els projectes reunits en aquesta edició comparteixen un mateix impuls: prendre l'experiència personal com a punt de partida per abordar qüestions d'abast col·lectiu. Des d'aproximacions documentals i recursos escenificats, les obres reflexionen sobre la visibilització de la comunitat LGBTQIA+, així com sobre el pes de l'herència familiar en la construcció dels afectes, la identitat i la memòria.

El recorregut s'obre amb ***It Was Good Enough For Our Mothers***, on Meghan Mathews explora les tensions entre l'herència familiar i l'autodeterminació, i revela com el territori i les estructures socials configuren la identitat. Continua amb ***Pink Elephant in the Room***, un projecte en què Sara Bravo parteix de les formes de violència, sovint invisibles, que travessen la vida quotidiana de les persones no-binàries, i articula un llenguatge visual marcat per la tensió i el desajust. A ***Zarcillo***, Elena Bulet i Llopis desplega una constel·lació d'imatges que interroguen les formes en què el passat persisteix, es transforma o s'esvaeix a partir del seu vincle íntim amb la localitat malaguenya d'Almayate, a la comarca de l'Aixarquía. Tanca l'exposició ***Cárcel, tacones y libertad***, on Luca Gaetano Pira proposa un exercici de memòria i resistència a través de la vida de Tania Navarro Amo (Barcelona, 1956), una de les darreres dones trans supervivents del franquisme a Espanya i ferma activista pels drets de la comunitat LGBTQIA+.

Meghan Mathews

It Was Good Enough For Our Mothers

It Was Good Enough For Our Mothers es desplega com una indagació visual sobre la persistència dels valors generacionals en els paisatges rurals de la serralada del Apalatxes. A partir de la seva infantesa al nord-est de Tennessee —una regió marcada per la precarietat econòmica i per tradicions religioses arrelades—, Meghan Mathews construeix una obra que navega entre l'herència i l'autodeterminació. El projecte sorgeix del seu retrobament íntim amb la memòria, que, a la vegada, és modelat per l'experiència de la maternitat i les responsabilitats que aquesta comporta.

En combinar fotografies d'arxiu familiars amb imatges analògiques actuals, Mathews elabora una narrativa visual estratificada en la qual passat i present mantenen un diàleg constant. Escenes de la vida domèstica, retrats familiars posats, vistes pastorals i natures mortes silencioses conviuen amb fragments de correspondència personal, com les cartes intercanviades entre l'artista i la seva mare. En aquest intercanvi intergeneracional, la figura materna es converteix tant en font d'autoritat com en espai de contradicció.

El títol del projecte prové d'un himne gòspel del segle XIX popularitzat per Charles Davis Tillman (1861-1943), que evoca una fe arrelada en la repetició, l'afecte i la continuïtat familiar. Aquesta referència emmarca la pregunta central de l'obra de Mathews: com perduren els sistemes de creences —religiosos, socials, emocionals— fins i tot quan són qüestionats conscientment?

Aquest treball roman ancorat en aquest espai que es resisteix a qualsevol sensació de tancament definitiu. L'obra, en definitiva, porta subtilment a meditar sobre allò que s'hereta, allò que torna en silenci i allò que encara es podria reinventar.

Meghan Mathews (Winston-Salem, Carolina del Nord, 1995) és una fotògrafa estatunidenca. Té un màster per Elisava, Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona

Sara Bravo

Pink Elephant in the Room

El projecte *Pink Elephant in the Room* pren com a punt de partida les formes implícites de violència que travessen la vida quotidiana de les persones no-binàries, traduint la incomoditat corporal i social en un llenguatge visual marcat per la tensió i el desajustament. Sara Bravo es remonta a la seva pròpia experiència davant de situacions de classificació forçada i cispasing —quan una persona trans o no-binària és llegida com a cisgènere o es veu empesa a reconèixer-se en categories rígides que no li corresponen—. Aquestes vivències es materialitzen en imatges curiosament construïdes i deliberadament artificioses, que busquen revelar estructures socials habitualment latents.

El projecte es desplega en escenaris quotidians on, en determinats contextos, la interacció pot generar incomoditat o fins i tot donar lloc a situacions d'exposició i assetjament: l'interior d'un ascensor, un cinema, el metro o una oficina. Cada escena es construeix mitjançant escenografies inspirades en la noció d'«il·lusió esquemàtica» que, segons la interpretació del crític Hal Foster, qualifica l'obra del fotògraf alemany Thomas Demand, basada en recreacions d'escenes i escenaris reals en paper i a mida natural. Donant una volta a aquesta noció, Sara Bravo configura, mitjançant l'ús de materials com paper, metacrilat o poliestirè expandit, espais artificials en els quals la percepció es desestabilitza i allò quotidià adquireix una qualitat incerta.

Pink Elephant in the Room s'articula així com una proposta crítica i estètica que assenjala allò que sol romandre implícit, convertint la incomoditat en una eina d'anàlisi. Les imatges conviden el públic a reconsiderar l'experiència del que és quotidià i a parar atenció a les normes, expectatives i mecanismes de control que operen —sovint de manera silenciosa— en els espais compartits.

Sara Bravo (Girona, 1999) és fotògrafa. Es gradua en Fotografia i Mitjans Audiovisuals a l'Escola Superior d'Imatge i Disseny (Idep Barcelona) l'any 2025.

Elena Bulet i Llopis

Zarcillo

Zarcillo es configura com una investigació visual que transita entre la memòria heretada i la fabulació poètica. En aquest projecte, l'autora parteix d'un vincle íntim amb la localitat malaguenya d'Almayate, a l'Axarquia —lloc d'origen de la seva àvia, Maria Díaz Granados (1935–2002)— i els jaciments arqueològics que l'envolten, per desplegar una constel·lació d'imatges que interroguen les formes en què el passat persisteix, es transforma o s'esvaeix.

El projecte pren el títol d'una paraula polisèmica: «zarcillo» al·ludeix tant a un ornament (una arracada) com a una marca de pertinença que es practica al bestiar, o també a l'òrgan filamentós d'una planta enfiladissa que li permet aferrar-se al seu entorn. Aquesta multiplicitat semàntica articula la proposta, que es pregunta per les formes d'arrelament a territoris no viscuts directament, però sí transmesos a través de la genealogia.

A través de la fotografia —entesa aquí com a dispositiu de construcció més que de registre—, Bulet combina escenes recreades amb exploracions d'espais marcats per la violència històrica i l'abandonament. La presència de fòssils, runes, objectes rituals o gestos quotidians genera una atmosfera en què el que és inert sembla animar-se i el que és visible s'obre al que roman ocult. Així, el projecte configura una mena de cosmologia afectiva en la qual les imatges operen com a llindars cap a allò que no es veu, però s'intueix.

Elena Bulet i Llopis (Barcelona, 1997) és artista visual. Graduada en Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona, té un màster en Belles Arts en Fotografia per la Rhode Island School of Design, a Providence (Estats Units).

Luca Gaetano Pira

Cárcel, tacones y libertad

El projecte es construeix com un exercici de memòria i resistència a partir de la vida de Tania Navarro Amo (Barcelona, 1956), una de les darreres dones trans supervivents del franquisme a Espanya i ferma activista pels drets de la comunitat LGTBQIA+. Sense la pretensió d'oferir un relat tancat, la investigació sorgeix d'una aproximació documental als espais que han marcat la seva biografia, entesos com un mapa d'experiències travessades per la violència institucional, l'expulsió i fins i tot l'intent de cancel·lació identitària.

Al llarg d'un procés de treball i investigació de més de dos anys, l'autor arriba a desenvolupar una relació íntima i sostinguda amb Navarro. D'aquesta manera, la figura històrica dona pas a una presència viva, complexa i actual, en la qual avui conviuen la supervivent de la dictadura i la dona gran que afronta el pas del temps, la malaltia i la necessitat urgent de reconeixement. El recorregut fotogràfic s'articula a través de llocs concrets de Barcelona que funcionen com a petjades materials de la història de l'activista, i l'espai domèstic, introduint una dimensió quotidiana que contrasta amb la càrrega històrica dels altres escenaris.

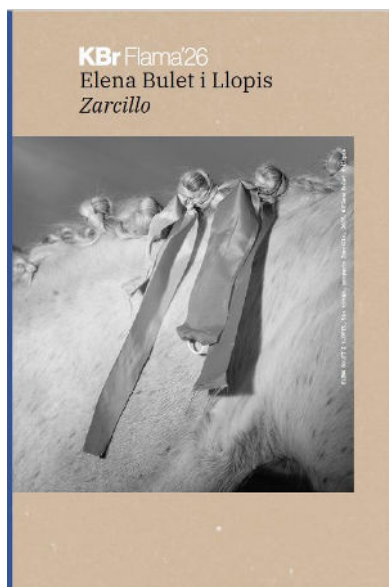
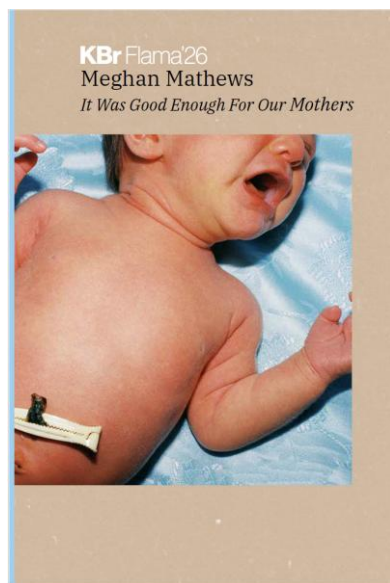
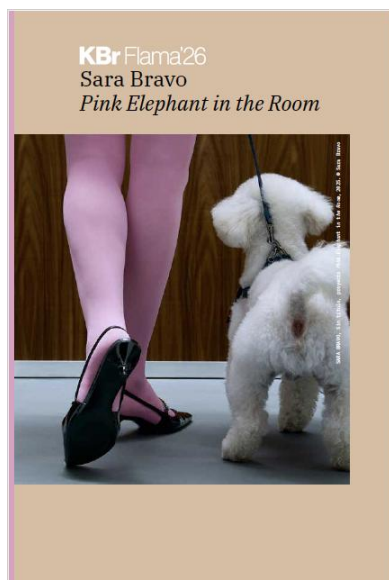
La proposta entrellaça el retrat contemporani, material d'arxiu —no només fotografies d'època, sinó també documents, entre els quals nombroses fitxes policials vinculades a les detencions de Navarro Amo—, memòria oral i recorregut urbà. D'aquesta manera, el projecte s'orienta a sostenir una forma de visibilitat que eviti el retorn al silenci, acompanyant-la d'una petició explícita de reconeixement, dignitat i permanència en la memòria pública.

Luca Gaetano Pira (Mòdena, 1987) és fotògraf documental. Es va formar a l'EFTI-Centro Internacional de Fotografía y Cine (Madrid), a l'Escola Superior de Disseny i Arts Plàstiques Serra i Abella (l'Hospitalet de Llobregat) i, actualment, cursa el programa avançat de fotografia documental d'El Observatori (Barcelona).

PUBLICACIONS

Seguint la línia editorial establerta en les edicions anteriors de *KBr Flama*, cadascun dels quatre treballs presents a la mostra té el seu propi llibre, compost per una selecció d'imatges acompanyades de textos en edició bilingüe castellà i català. El disseny ha estat realitzat per gràfica futura. Les quatre publicacions integren el catàleg de *KBr Flama'26*, per la qual cosa es venen conjuntament.

ESCOLES I FAMÍLIES

Fundación Mapfre duu a terme el programa “Quan la fotografia és art”, creat per proporcionar a joves i nens un senzill però sòlid conjunt de coneixements per:

- Reconèixer la naturalesa múltiple de la imatge fotogràfica (obra d'art, testimoni documental, memòria personal...).
- Descobrir i entendre'n els conceptes bàsics per identificar i apreciar-ne els valors artístics.
- Emprar la fotografia com a eina per expressar –i compartir– emocions i idees.
- Proporcionar les nocions essencials per analitzar el sentit de les imatges i d'aquesta manera poder procedir amb criteri a l'hora d'interpretar-les i generar-les.

El programa inclou visites-taller per a escoles i famílies, com també continguts descarregables en línia per familiaritzar-se fàcilment, a l'aula o a casa, amb els conceptes que permeten entendre i, sobretot, gaudir de la fotografia.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

Avenida Litoral, 30
08005 Barcelona
infokbr@fundacionmapfre.org
Telf: +34 93 272 31 80
<https://kbr.fundacionmapfre.org>
[#KBrfmapfre](https://twitter.com/KBrfmapfre) [#KBrFlama2026](https://twitter.com/KBrfmapfre)
facebook.com/fundacionmapfrecultura

Horari general:

1 d'octubre - 31 de març
Dilluns (excepte festius): tancat.
De dimarts a diumenge (i festius): de les 11 a les 19 h.
Darrer accés: 30 minuts abans del tancament.
La sala es comença desocupar 10 minuts abans del tancament.

Audioguies:

Disponibles en català, castellà i anglès. Format en línia, accessible amb el mòbil.